

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U SPLITU
Split, Put Supavla 1

16.6.2023.
+30
16.7.

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Upravni sud u Splitu, po sutkinji toga suda Anđeli Becka, te Tamari Taraš, zapisničarki, u upravnom sporu tužitelja pod 1) Maja Kobol iz Zagreba, Braće Cviića 28 i pod 2) Neva Duić iz Zagreba, Zovnimirova, oboje zastupani po opunomoćeniku Marko Sinovčić, odvjetnik u Zagrebu, Cernička 50, protiv tuženika Ministarstva pravosuđa i uprave RH, Uprava za građansko, trgovačko i upravno pravo, Zagreb, Ulica grada Vukovara 49, radi naknade za oduzetu imovinu, 1. lipnja 2023.,

riješio je

- I. Pozivaju se kao zainteresirane osobe pod 1) Državno odvjetništvo RH zastupano po Županijskom državnom odvjetništvu u Šibeniku, Stjepana Radića 83, pod 2) Grad Šibenik, Trg palih branitelja Domovinskog rata 1 i pod 3) Rivijera d.d. u stečaju, Šibenik, Vladimira Nazora 53, da sudjeluju u ovom sporu, a sve u skladu s odredbom čl. 19. st. 3. u svezi sa st. 4. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj: 20/10, 143/12, 152/14, 94/16, 29/17 i 110/21; u daljnjem tekstu ZUS).
- II. Tužba tužitelja od 17. ožujka 2023. i odgovor tuženika na tužbu od 2. svibnja 2023., dostavlja se na odgovor zainteresiranim osobama, uz poziv da u roku od 30 dana od dana primitka ovog rješenja dostavi sudu odgovor na tužbu u dovoljnom broju primjeraka, a sve u skladu s odredbom čl. 23. st. 5. i čl. 32. st. 1. i 2. ZUS-a.
- III. U odgovoru na tužbu zainteresirana osoba treba se izjasniti o zahtjevima i navodima tužbe, te predložiti dokaze kojima potkrjepljuje svoje navode. Uz odgovor na tužbu zainteresirana osoba dužna je priložiti sve dokaze kojima raspolaže (čl. 32. st. 3. ZUS-a).

Obrazloženje

Kod ovog suda dana 17. ožujka 2023. zaprimljena je tužba tužitelja pod 1) Maja Kobol iz Zagreba, Braće Cviića 28 i pod 2) Neva Duić iz Zagreba, Zovnimirova, protiv tuženika Ministarstva pravosuđa i uprave RH, Uprava za građansko, trgovačko i upravno pravo, Zagreb, Klasa: UP/II-942-01/22-01/69, Urbroj: 514-04-02-01-01/08-23-03 od 6. veljače 2023., radi naknade za oduzetu imovinu, a koji spis je zaveden pod poslovnim brojem Usl-661/23.

Na temelju članka 19. st. 3. u svezi sa st. 4. ZUS-a, pozivaju se zainteresirane osobe pod 1) Državno odvjetništvo RH zastupano po Županijskom državnom odvjetništvu u Šibeniku, Stjepana Radića 83, pod 2) Grad Šibenik, Trg palih branitelja

Domovinskog rata 1 i pod 3) Rivijera d.d. u stečaju, Šibenik, Vladimira Nazora 53, da sudjeluju u ovom sporu.

U Splitu, 1. lipnja 2023.

S U T K I N J A

Anđela Becka

Dokument je elektronički potpisan:
Anđela Becka

Vrijeme potpisivanja:
01-06-2023
14:39:45

DN:
C=HR
O=UPRAVNI SUD U SPLITU
2.5.4.97=#OC1156415448522D3435373635383837383338
OU=Signature
S=Becka
G=Anđela
CN=Anđela Becka

DNA:

- zainteresirana osoba pod 1) Državno odvjetništvo RH zastupano po Županijskom državnom odvjetništvu u Šibeniku, Stjepana Radića 83, uz tužbu i odgovor na tužbu
- zainteresirana osoba pod 2) Grad Šibenik, Trg palih branitelja Domovinskog rata 1 uz tužbu i odgovor na tužbu,
- zainteresirana osoba pod 3) Rivijera d.d. u stečaju, Šibenik, Vladimira Nazora 53, po stečajnom upravitelju: IVICA MATAS, Šibenik, Put Gimnazije 55, uz tužbu i odgovor na tužbu
- opunomoćeniku tužitelja Marko Sinovčić, odvjetnik u Zagrebu, Cernička 50, na znanje
- tuženiku Ministarstva pravosuđa i uprave RH, Uprava za građansko, trgovačko i upravno pravo, Zagreb, Ulica grada Vukovara 49, na znanje
- U spis

Broj zapisa: **9-30859-8f80c**

Kontrolni broj: **0abf7-16300-88862**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Anđela Becka, O=UPRAVNI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku,
Upravni sud u Splitu potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

UPRAVNI SUD U SPLITU

Put Supavla 1

21000 SPLIT

Zagreb, 17. ožujak 2023.

Pravna stvar:

Tužiteljice: 1. **MAJA KOBOL** iz Zagreba, Braće Cvijića 28, OIB: 58929903432 i
2. **NEVA DUIĆ** iz Zagreba, Zvonimirova OIB: 25569164729, zastupani po:

Tuženik: **REPUBLIKA HRVATSKA - MINISTARSTVO PRAVOSUĐA i UPRAVE**
OIB: 72910430276

T U Ž B A

Dvostruko,
Punomoć pod a)

radi poništenja rješenja tuženika
UP/II-942-01/22-01/69, urbroj: 514-04-02-01-
01/08-23-03 od 6. veljače 2023.

I. Uvodno citiranim rješenjem tuženika Republike Hrvatske, Ministarstvo pravosuđa i uprave, Uprava za građansko, trgovačko i upravno pravo, poništava se zaključak Šibensko-kninske županije, Upravnog odjela za opću upravu, imovinsko-pravne i zajedničke poslove, klasa: UP/I-942-01/12-01/01, urbroj: 2182-19-02/2-22-72 od 21. siječnja 2022. te se predmet vraća prvostupanjskom tijelu na ponovni postupak. Ožalbeno rješenje ovaj je punomoćnik zaprimio 15. veljače 2023.

II. Uvodno valja naznačiti da je ovo već treći put kako se ovaj predmet nalazi u žalbenom postupku pred tuženikom i drugi puta ovim sudom. Tužiteljice samo kratko podsjećaju na kronologiju ovog predmeta:

1. Ured državne uprave u Šibensko kninskoj županiji, Služba za gospodarstvo i imovinsko-pravne poslove, klasa: UP/I-942-01/12-01/01, urbroj: 2182-03-05/2-15-46 donio je zaključak 4. ožujka 2015. kojim odbija zahtjev predlagatelja za naknadu troškova upravnog postupka.

Odvjetnički ured Marko Sinovčić

---

2. na to su se rješenje predlagatelji žalili, a koju je žalbu tuženik odbio rješenjem klasa: UP/II-942-01/15-01/291 urbroj: 514-05-02-01-02-18-02. od 26. ožujka 2018. (prvi žalbeni postupak pred tuženikom);

3. tada su predlagatelji kao tužitelji ustali sa tužbom Upravnom sudu u Splitu, a koji je tužbu tužitelja odbio presudom posl. br. Uslnoi-43/18-10 od 20. rujna 2018.;

4. na tu su se presudu žalili tužitelji i Visoki upravni sud Republike Hrvatske je svojom presudom posl. broj Usž-796/19 od 11. rujna 2019. ukinuo zaključak upravnog tijela iz Šibenika od 4. ožujka 2015., rješenje tuženika od 26. ožujka 2018. i presudu Upravnog suda u Splitu od 20. rujna 2018. uz konstataciju u obrazloženju (str. 3, pasus šesti) da je „više nego jasno da su troškovi zastupanja tužitelja po punomoćniku odvjetniku bili nužni i opravdani.“

5. zatim je prvostupanjsko tijelo u Šibensko-kninskoj županiji, Upravni odjel za imovinsko-pravne i zajedničke poslove zaključkom klasa: UP/I-942-01/12-01/1 urbroj: 2182/1-20-20-56 od 2. travnja 2020. utvrdio trošak predlagateljima, ali je napravitno napisao iznos, pa je drugim zaključkom klasa: UP/I-942-01/12-01/1 urbroj: 2182-03-05/1-2020-58 od 16. travnja. 2020. ispravio taj svoj zaključak glede ispisa iznosa;

6. na taj se zaključak žali se ODO Šibenik, Građansko upravni odjel, te tuženik svojim rješenjem klasa: UP/II-942-01/20-01/181 urbroj: 514-04-02-01-01/07-21-05 od 12 srpnja 2021. poništava zaključak Šibensko-kninske županije, Upravnog odjela za imovinsko-pravne i zajedničke poslove klasa: UP/I-942-01/12-01/1, urbroj: 2182/1-20-20-56 od 2. travnja 2020. ispravljeno zaključkom navedenog tijela klasa: UP/I-942-01/12-01/1, urbroj: 2182/1-20-20-58 od 16. travnja 2020. i predmet se vraća prvostupanjskom tijelu na ponovni postupak (drugi žalbeni postupak pred tuženikom);

7. zatim je prvostupanjsko tijelo u Šibensko-kninskoj županiji, Upravni odjel za opću upravu, imovinsko-pravne poslove i zajedničke poslove, zaključkom klasa: UP/I-942-01/12-01/1 urbroj: 2182/1-19-02/2-22-72 od 21. siječnja 2022. ponovo utvrdilo trošak predlagateljima;

8. na taj se zaključak žale Grad Šibenik žalbom od 30. siječnja 2022. i ODO Šibenik žalbom od 8. veljače 2022., te tuženik uvodno citiranim rješenjem ponovo poništava zaključak Šibensko-kninske županije, Upravni odjel za opću upravu, imovinsko-pravne poslove i zajedničke poslove, klasa: UP/I-942-01/12-01/1 urbroj: 2182/1-19-02/2-22-72 od 21. siječnja 2022. i predmet vraća prvostupanjskom tijelu na ponovni postupak (treći žalbeni postupak pred tuženikom);

U prvom rješenju (gore pod 2.) tuženik je vrlo kratko naveo u bitnom da:

- je odredbom čl. 114 st. 3 Zakona o općem upravnom postupku propisano da se troškovi za pravno zastupanje nadoknađuju samo u slučajevima kada je takvo zastupanje nužno i opravdano;

Odvjetnički ured Marko Sinovčić

- konkretni upravni postupak koji se provodi prema odredbama Zakona o naknadi nije izazvalo Državno odvjetništvo Republike Hrvatske kao druga stranka u tom postupku, već je postupak pokrenut na zahtjev prijašnje vlasnice, te da obzirom na to valja primijeniti odredbu čl. 114 st. 1 Zakona o općem upravnom postupku po kojem svaka stranka snosi svoj trošak.

U drugom opsežnijem rješenju (gore pod 6.) tuženik poništava prvostupanjski zaključak i predmet vraća prvostupanjskom tijelu u bitnom navodeći da:

-nije sporno da podnositelji imaju pravo na naknadu troškova pravnog zastupanja, a sve poradi pravno obvezujućeg mišljenja izraženog u presudi Visokog upravnog suda RH, posl. broj: Usž-796/19-2 od 11. rujna 2019. (gore pod 4.), ali da stranka u postupku nije RH nego Državno odvjetništvo koje u istom sudjeluje kao stranka sui generis, ne kao zastupnik RH, nego kao institucija sa osnovnom zadaćom zaštite zakonitosti, te da su stranke pored državnog odvjetništva bili i Grad Šibenik i trgovačko društvo „Rivijera“ (tada još ne znajući da je isto već odavno u stečaju, niti mu je na to ukazao u žalbi žalitelj ODO Šibenik);

-da je upravno tijelo prvog stupnja paušalno ocijenilo da je troškovnik dostavljen u spis pravilno sačinjen, da je valjalo PDV obračunati po trenutku nastanka oporezivog događaja, a ne po stopi od 25% važećoj u vrijeme sastava troškovnika, da nije navedena niti jedna odredba važeće Odvjetničke tarife koja bi to opravdala, kao i da prvostupanjsko tijelo nije dostavilo zaključak o trošku svim strankama koje su sudjelovale u konkretnom upravnom postupku;

Dokaz: priklop cijelog spisa Šibensko kninske županije, Upravnog odjela za opću upravu, imovinsko-pravne i zajedničke poslove, klasa: UP/I-942-01/12-01/01;

III. U trećem, pobijanom, rješenju tuženika, klasa: UP/II-942-01/22-01/69, urbroj: 514-04-02-01-01/08-23-03 od 6. veljače 2023., tuženik vrlo široko razrađuje opravdanost i visinu naknade za pojedine radnje, problematizira zašto u obveznike nije uključena Rivijera d.d. u stečaju, jer i ona, kako navodi, „ima svojstvo stranke u postupku“ (str. 8, pasus prvi), ponovo razrađuje pitanje visine PDV-a, navodi da je zaključak neobrazložen, jer nije zasebno obrazložena svaka radnja, njezina opravdanost i visina, te u bitnom navodi da pregledom pobijanog zaključka drugostupanjsko tijelo nalazi da je prvostupanjsko tijelo povrijedilo pravila upravnog postupka, jer nije postupilo u skladu sa obvezujućom uputom iz obrazloženja rješenja ovog tijela od 12. srpnja 2021. (str. 6., pasus zadnji).

Tuženik zatim citira odredbu čl. 242 st. 2 Zakona o općem upravnom postupku, te navodi da prvostupanjsko tijelo nije postupilo sukladno odredbi čl. 209 st. 2 Zakona o općem upravnom postupku, jer da nije dovoljno samo se formalno pozvati ili citirati određene propise kao mjerodavne već su nadležna tijela dužna obrazložiti na temelju kojih činjenica i okolnosti su utvrdila da su u okolnostima konkretnog slučaja ispunjene pretpostavke iz tih propisa (str. 7, pasus prvi i drugi).

Odvjetnički ured Marko Sinovčić

U nastavku tuženik zaključuje da nisu navedeni jasni i argumentirani razlozi zbog kojih je prvostupanjsko tijelo prihvatilo zahtjev podnositelja zahtjeva za naknadu troškova pravnog zastupanja u cjelokupno zatraženom iznosu (str. 7, pasus predzadnji).

Također navodi da se ne može otkloniti kao neosnovan prigovor Državnog odvjetništva Republike Hrvatske da prvostupanjsko tijelo nije obrazložilo zašto trgovačko društvu Rivijera d.d. Šibenik u stečaju nije određeno kao obveznik naknade nastalih troškova (tj. zašto prvostupanjsko tijelo smatra da je konkretan postupak naknade za oduzetu imovinu okončan nepovoljno samo za Državno odvjetništvo Republike Hrvatske i Grad Šibenik, a ne i za trgovačko društvo Rivijera d.d. Šibenik u stečaju). Zatim, navodi neke presude Upravnog suda RH po kojima je zakupnik ima svojstvo stranke u postupku (str. 7, pasus zadnji i str. 8, pasus prvi).

Prvostupanjsko tijelo je propustilo, smatra tuženik, i suštinski ispitati opravdanost ukupno zatraženog troška, pa dodaje da upravno tijelo koje provodi postupak odlučuje koji su troškovi bili nužni i potrebni prema okolnostima svakog konkretnog slučaja u skladu sa odredbama čl. 114 Zakona o općem upravnom postupku (str.8. pasus drugi i treći).

Zatim, tuženik naglašava da neovisno o tome što je Visoki upravni sud Republike Hrvatske u presudi posl. broj: Usž-796/19-2 od 11. rujna 2019. iznio pravno shvaćanje da su troškovi zastupanja po odvjetniku bili nužni i opravdani, javno pravno tijelo prvog stupnja je o svakom zahtjevu stranke, pa tako i o zahtjevu za naknadu troškova moralo navesti razloge zbog kojih smatra da je taj zahtjev osnovan odnosno za svaku radnju stranke u odnosu na koju stranka potražuje trošak je u obrazloženju morao navesti jasne razloge zašto smatra da je ta radnja bila potrebna za vođenje postupka (str. 8, pasus zadnji).

Tuženik također osporava nužnost i opravdanost broja podnesaka, te navodi kako se ne može kao neosnovan otkloniti prigovor Grada Šibenika da nisu ostvarene pretpostavke iz odredbe čl. 114 st. 3 Zakona o općem upravnom postupku, odnosno da navedeni troškovi nisu bili potrebni za vođenje postupka, neovisno o sadržaju samog podneska (str. 9, pasus prvi).

Tuženik u nastavku citira odredbe tbr. 20 t. 1 Odvjetničke tarife kao i t. 3, te zaključuje da se nagrada troškova pravnog zastupanja kada je u pitanju naknada troška sastava podneska ne određuje u istovjetnom iznosu (str. 9, pasus drugi i treći).

Tuženik konačno spominje i t. 2 navedenog tarifnog broja u kojoj je navedeno da se u svim procjenjivim predmetima, kao npr. porezne prijave na osnovi podataka iz knjiga koje je obveznik poreza dužan voditi, obrazloženi podnesci u poreznim, carinskim i deviznim predmetima, u postupku izvlaštenja, u postupku pribavljanja lokacijske i građevinske dozvole, u postupcima iz stambenih odnosa, u postupku naknade za imovinu oduzetu za vrijeme jugoslavenske komunističke vladavine, kao i u drugim upravnim postupcima – nagrada po Tbr. 7. t. 1. osnovicu za obračun čini ukupan prihod, odnosno vrijednost imovine, odnosno iznos jednogodišnje najamnine ili zakupnine (str. 9., pasus četvrti).

Odvjetnički ured Marko Sinovčić

Zatim tuženik ponavlja svoj stav iz prošlog rješenja kako se PDV obračunava po stopi važećoj u vrijeme poduzimanja pojedine radnje, te navod iz zaključka prvostupanjskog tijela da se punomoć odvjetniku smatra ugovorom o nalogu sukladno čl. 763 ZOO i da tek okončanjem postupka odvjetnik ima pravo od protivne stranke zahtijevati nužne i opravdane troškove koji su nastali u postupku proglašava pogrešnim i suprotnim shvaćanju prema ustaljenoj upravno sudskoj praksi, pa kao dokaz tome u prilog navodi presude Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, posl.broj: Usž-4330/19-2 od 29. siječnja 2021. posl.broj: Usž-378/20-3 od 9. prosinca 2021. i dr. (str. 9, pasus peti i šesti, str. 10, pasus prvi).

Dokaz: pobijano rješenje tuženika klasa: UP/II-942-01/22-01/69, urbroj: 514-04-02-01-01 /08-23-03 od 6. veljače 2023.,

IV. Protiv uvodno citiranog rješenja tužitelji podnose tužbu zbog nepravilne primjene zakona i jer je iz utvrđenih činjenica izveden nepravilan zaključak u pogledu činjeničnog stanja.

V. Tužitelji ističu da tuženik u prvom redu suprotno čl. 10 Zakona o upravnom sporu ne poštuje obveznost presude Visokog upravnog sud Republike Hrvatske, posl. broj Usž-796/19 od 11. rujna 2019. u kojoj je vrlo jasno navedeno da su u konkretnom slučaju troškovi zastupanja tužitelja po punomoćniku odvjetniku bili nužni i opravdani.

Tuženik ponavljanjem uvijek istih stavova u pobijanom rješenju sili tužitelje da i oni još jednom ponove cjelokupnu svoju argumentaciju koju su navodili u brojnim podnescima u ovom predmetu.

Tako tuženik sukladno čl. 242 st. 2. Zakona o upravnom postupku već dva puta ukazuje prvostupanjskom tijelu kako da sastavi zaključak o troškovima, a stranke Državno odvjetništvo Republike Hrvatske i Grad Šibenik nezadovoljne prvostupanjskim zaključkom izjavljuju žalbe, dok tuženik udovoljava žalbama stranaka je se „ne može otkloniti kao neosnovan prigovor žalitelja Grada Šibenika da nisu ostvarene pretpostavke i odredbe čl. 114 st. 3 Zakona o upravnom postupku, odnosno da navedeni troškovi nisu bili potrebni za vođenje postupka.“ (str. 9, pasus prvi) i time izrijeком ne poštuje navedenu presudu Visokog upravnog suda Republike Hrvatske.

Nadalje, iako je zaključak sastavljen u potpunosti sukladno čl. 209 st. 2 Zakona o općem upravnom postupku, tuženik inzistira da prvostupanjsko tijelo da „razloge zbog kojih nije uvažen koji od zahtjeva stranaka“ (str. 7, pasus drugi), time ponovo pokušavajući anulirati navedenu odluku Visokog upravnog suda Republike Hrvatske.

I u nastavku (str. 7., pasus treći) tuženik navodi da je „u tzv. pravnom dijelu obrazloženja, uz navođenje odredaba materijalno-pravnih propisa, prvostupanjsko tijelo dužno izložiti i odgovarajuću interpretaciju tih odredbi u primjeni na utvrđeno činjenično

---

Odvjetnički ured Marko Sinovčić

stanje“. Doista nije jasno što je tuženik htio time reći. U nastavku istog pasusa tuženik u pobijanom rješenju navodi da „nije dovoljno samo formalno pozivati se ili citirati određene propise kao mjerodavne već su nadležna tijela dužna obrazložiti na temelju koji činjenica i okolnosti su utvrdila da su u okolnostima konkretnog slučaja ispunjene pretpostavke iz tih propisa.“, opet ignorirajući činjenicu da je prvostupanjsko tijelo u svom zaključku jasno navelo vrijednost predmeta spora odnosno vrijednost imovine u postupku povrata, poduzete radnje i koje je propise i zašto primijenilo pri određivanju visine troškova zastupanja.

Na ovom mjestu tužitelji dostavljaju i tumačenje tbr. 20. Tarife od strane Hrvatske odvjetničke komore gdje je jasno naznačeno da u postupcima povrata osnovica za obračun honorara predstavlja vrijednost oduzete imovine, te se primjenjuje tbr. 20 toč. 2. u svezi sa tbr. 7. toč. 1. Tarife o nagradama i naknadama za rad odvjetnika. Tužiteljice su tijekom postupka osnovano smatrale da je navedena odredba Tarife dovoljno jasna da joj ne treba dodatno tumačenje. Međutim, za tuženika je očito sve sporno i upitno.

Na str. 7. zadnji pasus pobijanog rješenja, tuženik navodi da se ne može otkloniti kao neosnovan prigovor Državnog odvjetništva Republike Hrvatske da prvostupanjsko tijelo nije obrazložilo zašto trgovačko društvo Rivijera d.d. Šibenik u stečaju nije određeno kao obveznik troškova. ŽDO u Šibeniku je još u veljači 2017. dobilo rješenje Trgovačkog suda u Zadru St-1081/16 od 6. veljače 2017. kojim je određen rok za prijavu potraživanja od 60 dana (vidi dostavnu naredbu u rečenom rješenju). Državno odvjetništvo Republike Hrvatske je znalo ili trebalo znati da je rok za prijavu potraživanja u predmetni stečaj davno istekao i da je bespredmetno drušvo u stečaju uključivati u ovaj postupak u ovom stadiju. Jasno je da je i ovaj prigovor stavljen samo zato da se dodatno komplicira ovaj postupak.

Glede navoda (str. 8, pasus drugi), tužitelji ističu da ne bi trebalo bilo sporno da Državno odvjetništvo Republike Hrvatske i Grad Šibenik podijele trošak postupka, stoga nije jasno zašto tuženik smatra da bi trebalo posebno obrazlagati odluku o solidarnom snošenju troškova.

Nije jasno što znači navod (str. 8, pasus treći) da je prvostupanjsko tijelo „ propustilo suštinski ispitati opravdanost ukupno zatraženog iznosa naknade troškova“. U svijetlu tumačenja odredbe čl. 20 toč. 2 Tarife koje je naprijed dostavljeno, vrlo je jasan iznos naknade za zastupanje u ovom predmetu obzirom na vrijednost predmeta spora odnosno vrijednost oduzete imovine koja je vraćena, dok poduzete radnje punomoćnika u predmetu povrata nisu sporne.

Tuženik se ne usudi otvoreno preispitivati navedenu presudu Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, ali svejedno navodi kako neovisno o stavu koji je zauzet u toj presudi smatra da prvostupanjsko tijelo o zahtjevu za naknadom troškova postupka mora navesti jasne razloge zbog kojih smatra da je taj zahtjev osnovan (str. 8, pasus zadnji), potpuno zanemarujući da su još prije osam godina tužitelji popisali sve radnje, utvrdili vrijednost predmeta spora u iznosu od 180.000 eura (a koji se iznos kasnije pokazao čak i preniskim), jer je nekretnina prodana za 280.000 eura, a što su dokazali dostavom kupoprodajnog ugovora podneskom od 9. ožujka 2020.

Odvjetnički ured Marko Sinovčić

Na str. 9, pasus prvi, tuženik ističe kako se ne može otkloniti kao neosnovan prigovor Državnog odvjetništva RH da nije bilo nužno napisati čak pet podnesaka od čega čak tri obrazložena. Postupak povrata trajao je od 1996. godine do 2014. – sedamnaest godina - u kojem periodu se ODO Šibenik sustavno protivilo povratu, čak u jednom trenutku tvrdeći da je predmetna nekretnina porušena u ratu. U situaciji takovog zastupanja ODO Šibenik na način da su se iznosile neistine, a imajući u vidu duljinu trajanja postupka, pet podnesaka i nije veliki broj. U ovom postupku potraživanja troškova upravnog postupka koji traje sedam godina trebalo je napisati daleko više podnesaka, jer prigovorima stranaka, pa i razlozima tuženika, nikad kraja.

Na str. 9, pasus drugi, treći i četvrti, ponovo se propituju odredbe Tarife tbr. 20. Tužitelji smatraju da je ranije dostavljenim tumačenjem Hrvatske odvjetničke komore dvojba oko toga koje odredbe Tarife valja u ovom predmetu primijeniti riješena.

Na str. 9, pretposljednji i posljednji pasus, tuženik otvara svoju omiljenu temu PDV-a. Vidi se da tuženik isti ne plaća, jer zastupa anakroni stav o obračunu PDV-a po važećoj stopi u vrijeme poduzimanja pravne radnje. Svaki obveznik PDV-a zna da se isti plaća u trenutku nastanka obveze, a to je ispostava računa. U pravnim stvarima prema vremenu suđenja odnosno donošenja rješenja o trošku. Konačno tbr. 48 Tarife se cijela bavi primjenom tarife. Toč. 1 navodi da odvjetnik primjenjuje tarifu koja je na snazi u vrijeme naplate, pa se to odnosi i na PDV. Tužitelji u privitku dostavljaju presudu Visokog trgovačkog suda RH Hrvatska koja to izrijekom potvrđuje.

Dokaz: tumačenje tbr. 20 Tarife sa Upravnog odbora HOK-a na 6. sjednici od 21. svibnja 1998.; rješenje o otvaranju stečajnog postupka Trgovačkog suda u Zadru, posl. br. St-1081/16 od 6. veljače 2017. nad stečajnim dužnikom Rivijera d.d. Šibenik; Presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske pos.br. Pž-4424/2015 od 3. prosinca 2018.

VI. Temeljem odredbe tbr. 48 toč. 2 Tarife o nagradama i naknadama za rad odvjetnika (NN 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 37/22 i 126/22) kada sud ili drugo tijelo odlučuje o troškovima zastupanja na teret protivne strane, primjenjuje tarifu i vrijednost boda koja su na snazi u vrijeme donošenja odluke o trošku postupka.

Kako ovaj postupak traje neobjašnjivo dugo, dobrim dijelom zahvaljujući tuženiku, tako se i vrijednost boda temeljem Tarife NN 126/22 od 24.10.2022. povećala na 15,00 kn, pa stoga tužitelji sada potražuju iznos od 224.437,50 kn uvećan za 50% (vrijednost boda sa 10,00 kn povećana je na 15,00 kn) + predujam od 4.460,00 kn odnosno 336.656,25 kn + 4.460,00 kn daje iznos od 341.116,25 kn : 7,5345 odnosno 45.273,90 eur.

Odvjetnički ured Marko Sinovčić

VII. Tužitelji predlažu da ovaj sud sam riješi pravnu stvar u tzv. sporu pune jurisdikcije reformacijskom/meritornom presudom i odluči o pravu tužiteljica na naknadu troškova, budući da je tuženik već dva puta neosnovano poništio zaključak prvostupanjskog tijela i očekivano je da će u tom stilu i dalje nastaviti, jer mu zakon dozvoljava neograničeno poništavanje zaključaka prvostupanjskog tijela, a sve iz razloga jer ne poštuje presudu i stav Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, što je protivno čl. 10 Zakona o upravnom sporu. Tuženik će vječno smatrati da prvostupanjsko tijelo nije dovoljno dobro, detaljno i argumentirano obrazložilo svoj zaključak o troškovima i uvijek će iznova inzistirati na nekim stavovima koji su u suprotnosti sa onima o kojima je sudska praksa već odavno zauzela stav, pa stoga tužitelji predlažu da sud po provedenom dokaznom postupku donese slijedeću:

P R E S U D U

1. Tužba se uvažava.

2. Poništava se rješenje Republike Hrvatske, Ministarstva pravosuđa, Uprava za građansko, trgovačko i upravno pravo, klasa UP/II-942-01/22-01/69, urbroj: 514-04-02-01-01/08-23-03 od 6. veljače 2023. i predlaže se da ovaj sud sam riješi stvar na način da presudi kako slijedi:

Nalaže se Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske, Zagreb, Gajeva 30 A, OIB: 43539267895, zastupanom po ODO Šibenik - Građansko upravni odjel, Šibenik, Petra Grubišića 3/III i Gradu Šibeniku, Šibenik, Trg palih branitelja Domovinskog rata 1, OIB: 55644094063, kao obvezniku povrata u naturi, da solidarno tužiteljicama Maji Kobol iz Zagreba, Braće Cvijića 28, OIB 58929903432, i Nevi Dujić iz Zagreba, Kralja Zvonimira 114, OIB 25569164729, isplate na ime troškova upravnog postupka koji se vodio pred Uredom državne uprave u Šibensko-kninskoj županiji, Služba za gospodarstvo i imovinsko-pravne poslove, klasa: UP/I-942-01/12-01/01 iznos od 45.273,90 eura sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana donošenja prvostupanjske presude pa do isplate prema stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3% poena, sve u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe.

Nalaže se tuženiku nadoknaditi tužiteljicama troškove ovog postupka u iznosu od 829,51 eur sa kamatama od dana donošenja prvostupanjske presude pa do isplate, sa zakonskom zateznom kamatom tekućom prema stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3% poena, sve u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe.

MAJA KOBOL i dr. po:

Cernička 50, Zagreb
Tel/fax: 01 301 0403 GSM: 098 405 089
e-mail: marko.sinovcic1@gmail.com

Odvjetnički ured Marko Sinovčić

MARKO SINOVČIĆ

11235818339

Elektronički potpisano: 3/17/2023 10:00:50 AM

Izdavatelj certifikata: AKD d.o.o.

Provjera: <https://esign-test.id.hr/provjera>

Broj zapisa: 6d97f7f5-3691-4b93-9dc3-62211036ebc7

AKD
ePotpis

Cernička 50, Zagreb

Tel/fax: 01 301 0403 GSM: 098 405 089

e-mail: marko.sinovcic1@gmail.com

REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO PRAVOSUĐA I UPRAVE
UPRAVA ZA GRAĐANSKO,
TRGOVAČKO I UPRAVNO PRAVO
Sektor za drugostupanjske postupke
i propise upravnog prava

KLASA: UP/II-942-01/22-01/69
URBROJ: 514-04-02-01-01/07-23-09
Zagreb, 28. travnja 2023.

UPRAVNI SUD U SPLITU
21000 Split
Put Supavla 1

Na broj: UsI-661/23-2

Pravna stvar:

Tužiteljice: Maja Kobol iz Zagreba, Braće Cvijića 28 i Neva Duić iz Zagreba, Zvonimirova 114, zastupane po opunomoćeniku Marku Sinovčiću, odvjetniku u Zagrebu, Cernička 50

Tuženik: Ministarstvo pravosuđa i uprave, Zagreb, Ulica grada Vukovara 49

Radi: radi naknade za oduzetu imovinu

Odgovor na tužbu

Na navode tužbe protiv rješenja Ministarstva pravosuđa i uprave Republike Hrvatske, Uprave za građansko, trgovačko i upravno pravo, KLASA: UP/II-942-01/22-01/69, URBROJ: 514-04-02-01-01/08-23-03 od 6. veljače 2022., tuženik se poziva na razloge iznijete u obrazloženju pobijanog rješenja, kod kojih u cijelosti ostaje i predlaže Sudu tužbu odbiti.

Ujedno se, putem pošte, dostavljaju spisi predmeta koji se odnose na ovaj upravni spor kao i dokaz o uručanju pobijanog rješenja tužiteljice.

NAČELNIK SEKTORA
Zdenko Pajić

**Zdenko
Pajić**

Digitalno potpisao:
Zdenko Pajić
Datum: 2023.05.02
09:08:23 +02'00'

k90DsCxAF0ihL_0wOYFp9g

Otpremiti s povratnicom!

Po otpremi spis NTG

Po ulaganju povratnice R - do odluke Us-a

Zagreb, 28. travnja 2023.

k90DsCxAF0ihL_0wOYFp9g